

Grivița Roșie — pentru a noua oară campionă republicană

● O echipă întinerită în proporție de două treimi ● Câteva atuuri decisive, dar și unele slăbiciuni ● Turneul din Franța, un prilej binevenit de afirmare

Așadar, Grivița Roșie a cucerit pentru a noua oară titlul de campioană a țării! Prima oară — în 1948. Apoi: în 1950, 1955, 1957, 1958, 1959, 1960, 1962 și acum, în 1966. Este o performanță remarcabilă, pe care n-a mai realizat-o nici una din echipele noastre fruntașe: Steaua a cucerit doar de 6 ori titlul, iar Dinamo de patru ori. Ea arată că Grivița Roșie — pregătită de maestrul emerit al sportului Viorel Moraru — este cea mai constantă dintre formațiile fruntașe care activează în campionat.

Mai întâi se cuvine să vă prezentăm pe autorii acestei frumoase performanțe. Iată-i: LINIA I: Constantin Dinu (21 de ani, matrișer, elev în clasa a X-a la șerale), Viorel Onuțiu (20, student anul II I.C.F.), Traian Moldoveanu (25, cazangiu), Gabriel Iatan (25, controlor recepționar), Teodor Rădulescu (34, controlor recepționar); LINIA a II-a: Dan Sloaneșcu (33, inginer), Petre Veluda (22, student anul V I.P.G.G.); LINIA a III-a: Radu Demian (28, inginer), Mircea Rusu (33, inginer), Mihai Șerbu (26, student anul I Inst. de arhitectură), Dumitru Ținea (20, student anul II I.S.E.); MIJLOCASI: Costel Stănescu (33, inginer), Dumitru Mihai (23, ajustor, student anul IV șerale Inst. politehnic), Octav Rădulescu (24, inginer); CENTRI: Mihai Obtemenco (26, tehnician), Valeriu Irimescu (25, student anul III I.C.F.), Mihai Catana (20, student anul III, Facultatea de matematică), Mihai Wusek (28, electrician); ARIPI: Mihai Țibuleac (28, inginer), Lică Balcan (27, tehnician), Ion Teodorescu (30, inginer); FUNDAS: Victor Marinescu (22, tehnician).

Ceea ce se poate observa e că în ultimul timp la Grivița Roșie au apărut nume noi (Dinu, Onuțiu, Moldoveanu, Iatan, Veluda, Ținea, Dumitru, O. Rădulescu, Catana, Marinescu) care au luat locul „veteranilor” Mladin, Posmoșanu, Picu, Șerban, Stanciu și... Viorel Moraru. Deci, nu mai puțin de 10 noi jucători. Altfel spus, Grivița Roșie s-a schimbat în proporție de două treimi, accentul fiind pus cu mult curaj, cu toată convingerea, pe factorul ÎNTINERIRE. Desigur, acest pas însemnat în viața echipei a coincis cu unele dificultăți destul de serioase, în special în direcția omogenizării, care s-a realizat din... mers. Și totuși, Grivița Roșie a reușit (în ciuda acestei greutăți obiective) să termine neînvinsă competiția: 18 victorii și 4 meciuri încheiate la egalitate. Este o performanță care scoate în evidență calitățile de antrenor ale fostului nostru internațional V. Moraru, ca și dragostea pe care jucătorii, în totalitatea lor, au manifestat-o pentru culorile echipei. Și în această din urmă privință, Grivița Roșie constituie un frumos exemplu.

Bineînțeles, au existat și alte atuuri

care au deschis... pirtie liberă echipei spre titlu.

Mai întâi, este vorba de o foarte riguroasă pregătire fizică. Din acest punct de vedere, cele 4 și chiar 5 antrenamente pe săptămână au reușit să asigure jucătorilor o pregătire athletică corespunzătoare. Numai așa se explică rezistența în regim de efort susținut a acestei formații, ca și remarcabila ei mobilitate. Grivița Roșie posedă, într-adevăr, numeroși jucători care aleargă cu ușurință în jur de 11 secunde pe 100 m (Marinescu, Balcan, Wusek, Obtemenco, Țibuleac). Pină și înaintașii beneficiază de o bună viteză de deplasare și, în special, Șerbu, Veluda, Rusu și Dinu. Mobilitatea evidentă a echipei a favorizat și posibilitatea de a acumula foarte multe puncte din „încercări” (coeficient: 68 la sută), aspect care dovedește, în același timp, și orientarea campioanei către jocul deschis. De fapt, o caracteristică de totdeauna a echipei.

Tactic, la fel, Grivița Roșie s-a impus, comportându-se foarte aproape de actualele cerințe, jucătorii cunoscându-și (și respectându-și) sarcinile postului respectiv.

Tehnic însă, echipa a manifestat unele deficiențe supărătoare, mai ales în tur, care au determinat un randament sub valoarea reală a componentilor ei (vezi meciurile cu Dinamo /6-6/ și Universitatea Timișoara /11-11/). În această direcție, antrenorul V. Moraru este hotărât să lucreze mai mult în viitor. Iată punctul său de vedere: „Pregătirea tehnică a echipei noastre a lăsat de dorit. Noi ne-am surprins deseori adversarii printr-o varietate de mijloace ofensive, ceea ce a arătat că tactică știm să ne descurcăm. De asemenea, am obținut câștig de cauză printr-un ritm debordant, sufocant, prin atacuri supranumerice, fapt care a demonstrat că și fizic stăm bine. Tehnic însă, repet, am fost deficienți. Chiar și la capitolul tehnic individual. Într-o asemenea situație există două riscuri mari: să nu poți concretiza în măsură în care dorești aceasta și apoi să ratezi jocul ca spectacol.”

Turneul pe care Grivița Roșie îl va începe duminică în Franța, unde campioana țării se bucură de frumoase aprecieri, constituie pentru antrenor și echipă un prilej binevenit de afirmare, dar și de corectare a unor deficiențe de ordin tehnic. Și noi sintem siguri că cele trei partide pe care le va susține în Franța (25 decembrie la La Voulte, 29 decembrie la Carcasonne și 1 ianuarie 1967 la Béziers) vor însemna un prețios câștig calitativ pentru echipă, foarte util în viitoarea ediție a campionatului republican.

Campioanei țării pe anul acesta felicitările noastre, ca și urarea de noi succese în activitatea sa.

TIBERIU STAMA

Cei 20 de jucători care au alcătuit lotul echipei campioane, precum și antrenorul ei, ing. Viorel Moraru, maestrul emerit al sportului

SCHI

UN CENTRU CU O RODNICĂ ACTIVITATE

Printre numeroasele centre de schi existente în Brașov se numără și cel de care se ocupă antrenorul C. Birsan. Acest centru, având sediul în cartierul Schei, este în al doilea an de activitate. Încă din primul an s-a făcut remarcată seriozitatea în muncă a „elevilor”. Ca urmare, o parte dintre cei care au evoluat în anul de debut al centrului au fost avansați la categoria juniori și transferați la diferite cluburi sau asociații cu secții de performanță din Brașov. Printre aceștia se numără Mihaela Dăscălescu, Traian și Andrei Apați (la Steagul roșu), Rodica și Nicolae Munteanu (la A.S.A.) și I. Tușurea (la Școala sportivă). Centrul de schi a trecut deci cu succes primul său examen.

Acum a început din nou o muncă intensă. Zăpada căzută în ultimele zile prilejuiește celor 38 de sportivi — ca de altfel și celorlalți schiori brașoveni — desfășurarea unei activități continue. Elevii antrenorului C. Birsan, împărțiți în două grupe (avansați și începători)

s-au avîntat cu entuziasm pe pîrțile recent amenajate, profitînd din plin de timpul prielnic, căutînd să pună în aplicare cele învățate în lunile de pregătire pe uscat.

Centrul de schi din Brașov are la dispoziție material și echipament suficient și de calitate, iar pîrțile din fosta grădină Zimmer din cartierul Schei dau posibilitatea unor pregătiri în condiții bune. În programul centrului sînt prevăzute și antrenamente pe pîrțile din Poiana Brașov, încît continuitatea activității este asigurată, iar roadele nu se vor lăsa prea mult așteptate. De altfel, antrenorul C. Birsan pune mari speranțe în sportivii Marian Văcaru, Aurel Sîteala, Nicolae Anghel, Ioan Nîlă, Ioana Birsan și Maria Ghimbășan, din grupa avansaților, care au perspective frumoase. Există deci premisa obținerii unor rezultate superioare și — implicit — asigurării cadrelor necesare secțiilor de performanță din Brașov.

C. GRUIA

corespondent principal

„Elevii” centrului de schi din Brașov înaintea unuiu dintre concursurile de verificare organizate anul acesta la Poiana Brașov
Foto: C. Gruia

HANDBAL

„Cupa F.R.H.” în plină desfășurare

Jocuri echilibrate în Capitală

BUCUREȘTI. În sala Floreasca au continuat jocurile din cadrul „Cupei F.R.H.”, care au oferit spectatorilor dispute dirze, interesante, unele încheiate cu rezultate puțin scontate. Iată rezultatele obținute:

Rapid—Șc. sp. nr. 2 (f) 8—8 (4—3). Meciul inaugural al etapei a furnizat o surpriză de proporții. Tinerele handbaliste de la Școala sportivă nr. 2 au realizat ceea ce nimeni nu ar fi așteptat, reușind să țină „în șah” puternica garnitură a feroviarilor. Este adevărat că din formația rapidistelor a lipsit Ana Starck, fapt care nu scade însă cu nimic din meritul elevelor. În prima repriză jocul a fost egal, apoi — după pauză — Rapid a luat un avantaj mai mare, (min. 26: 5—3). Dar surprinzător, Școala sportivă a egalat și chiar a condus cu 6—5. Finalul partidei a fost pasionant. I.C.F.—Voința (f) 8—6 (4—5). Joc frumos, viu disputat. Studentele — în evidentă revenire de formă — beneficiind de o tehnică mai bună, au obținut o victorie meritată. Cele mai multe goluri au fost înscrise de Ionescu (2), Lincă (2) pentru I.C.F. și de Constantinescu (3) pentru Voința. Universitatea—Voința (m) 12—9 (7—4). Handbaliștii de la Voința au confirmat și în acest joc valoarea lor.

Ei au dat o replică foarte bună echipei Universitatea care, ratînd mai puțin, a cîștigat, dar mai greu decît arată scorul. În repriza secundă diferența a fost mereu minimă: 8—6 (min. 38), 9—7 (min. 41) și 10—9 (min. 47). Progresul—Confecția (f) 12—11 (6—4). Meciul a plăcut prin numeroasele răsturnări de scor și prin finalul pasionant, în care Confecția s-a apropiat cu „pași mari” de victorie, dar nu a reușit-o. Cele mai multe goluri: V. Dumitrescu (4), Oțelea (3) pentru Progresul, Ilie (4), Zamfirache (3) pentru Confecția. Politehnica—Rafindăria Teleajen (m) 17—16 (8—9). Foarte bună comportarea handbalistelor de la Politehnica. Victoria lor este pe deplin meritată. Steaua—I.C.F. (m) 19—13 (11—6). C. A.

IASI. Iată rezultatele înregistrate în ultima etapă: MASCULIN: Universitatea—Moldova 22—21 (15—11), Agronomia II—Medicina 29—14 (16—9), Agronomia I—Voința 46—11 (21—7), Politehnica—I.R.A. IV 33—27 (20—15); FEMININ: Liceul nr. 2—Șc. sportivă 24—10 (15—2), Universitatea—Politehnica 16—7 (9—3). În întrecerea echipelor masculine se evidențiază Agronomia I, Politehnica și Moldova, iar dintre echipele feminine cele mai în formă sînt Liceul nr. 2 și Voința.

D. DIACONESCU
coresp. principal

CRAIOVA. De curînd, s-au disputat în localitate jocurile etapei a III-a a fazei pe centru din „Cupa F.R.H.”. Iată rezultatele: SENIORI: A.S. Armata-Hidrotehnica 41—18, Electropulare—A. S. Armata 28—16, Știința Cîrcea—Voința 12—9, Universitatea—Hidrotehnica 37—13, Universitatea—A. S. Armata 13—10, Universitatea—Voința 29—14, Electropulare—Știința Cîrcea 36—11, Știința Cîrcea—Hidrotehnica 33—12, Electropulare—Voința 31—10; SENIOARE: Autorapid—Universitatea 28—6, Universitatea—Voința 12—8. V. POPOVICI — coresp.

NOTE

Campioni ai lucrului de mîntuială

În vara acestui an, întreprinderea de prestări servicii (fond locativ) din Tirgu Jiu s-a angajat să execute lucrările de reamenajare necesare la sala de sport a Liceului „Tudor Vladimirescu” din aceeași localitate. E greu să te angajezi? Greu e să duci treaba la bun sfîrșit. Și, așa cum ne informează corespondenții noștri E. Crîngulescu și C. Pantî, tovarășii de la I.P.S. Tg. Jiu n-au făcut decît să se angajeze. După ce că au tărăgănat, sub diferite pretexte, lucrările, ei au predat sala în aceleași condiții necorespunzătoare ca la început, în sensul că și acum plouă și suflă vîntul prin ea. Din această cauză, profesorii de educație fizică de la Liceul „Tudor Vladimirescu” sînt nevoiți să-și rezume programul doar la predarea de noțiuni teoretice. Au încercat ei, ce-i drept, să ceară găzduire la sala de sport a Școlii generale de 8 ani din imediata apropiere, dar și pe acolo trecuse tot I.P.S.-ul, care a ținut să fie declarat campion în lucrul de mîntuială. Prin acoperișul reparat de lucrătorii de la I.P.S. plouă ca printr-o umbră roasă de molii.

Dar, vreți să știți cum se ține o oră de educație fizică și la Școala generală de 8 ani? Cînd plouă bineînțeles. Toată clasa, în frunte cu profesorul, se aciuște în partea în care ploaia nu pătrunde încă prin tavanul sălii de sport. Pardon. Nu toată clasa, ci mai puțin un elev, care are sarcina să vegheze la gălețile puse sub locurile unde plouă. Cînd ele se umplu, elevul de serviciu are sarcina să le ducă afară, să le golească. Ce ziceți? Antrenament, nu glumă. În toată povestea aceasta cu I.P.S.-ul Tg. Jiu mai e un lucru care ne provoacă nedumerire: ce fel de recepție a lucrărilor au făcut conducătorii celor două școli în calitate de beneficiari? Cît privește pe tovarășii de la I.P.S. le punem întrebarea: oare tot lucru de mîntuială fac și cînd e vorba de folosul lor personal?

DACĂ AR FI VĂZUT OVIDIU...

Mă aflu în holul frumoasei săli a sporturilor din Constanța, „o adevărată lucrare de artă” — după cum spun, cu legitimă mîndrie, localnicii. Și, ca să te convingi că este așa, e destul să privești splendidul mozaic executat de maestrul Perahim. Un mozaic cu scene din viața sportivilor, lucrare de artă creată osum pentru a ornamenta holul unei asemenea construcții.

În hol, un dute-vino obișnuit pauzei dintre două întâlniri voleibalistice, programate aici. Te simți ca într-un templu al... sportului.

Și pentru ca imaginea să-și fie completată, iată că, de undeva, dinspre spațiul rezervat garderobei, începe să se înalțe un firicel de fum, care se îngroașă din ce în ce. Închid ochii și, câteva clipe, am impresia că mă aflu într-un templu al vechiului Tomis. Iată-l pe Pontos, pe Neptun, pe Fortuna. Sînt în preajma altarului pe care zeia va arunca crengi

de mîrt, îmbălsămînd aerul. Neptun, cu tridentul în mînă, cere să se facă liniște și... spectatorii să stea la rînd. Iar Pontos, în rolul lui Ganimede, toarnă ulei sfințit în niște... sticle! Nu-l văd pe Ovidiu și sînt neliniștit. Unde-o fi dispărut Publius Naso, „lencorum lator amorum”? Voiam să-l spun să scrie și despre sport, nu numai despre amor. Dar la-de unde nu-l!

Stînd așa, cu ochii închiși, aștept să simt mirosul de mîrt. Deodată, tresar. Fac ochii mari: în jurul meu e fum. Un fum dens. Nu se mai văd nici mozaicul, nici celelalte ornamente din holul lăptos. Iar mirosul... mirosul nu-l de mîrt, ci de... chifle! Și mi tîi! Mă reped spre colțul de unde vine fumul. Unde e Neptun? Iată-l! E... responsabilul grătaru...

lui instalat aici, în hol (da, în hol!) de către T.A.P.L. Constanța. Și n-are trident în mînă, ci o furculiță cu care învîrte cîrnații și mititeii. Fortuna nu-i zeia cu pricina, ci o tovarășă care ațîa focul, suflînd peste cărbunii incandescenti. Iar Pontos... nu toarnă ulei sfințit în sticle ci... vin fier, de Ostrov și Murfatlar.

Și toate astea se petrec în noul împodobit cu lucrări de artă, pentru care s-au cheltuit atîta bani! „Cine a dat aprobare T.A.P.L.-ului?” — am întrebat. — „Nimeni!” a fost răspunsul. Și-a luat-o singur — „Dar de ce tocmai aici în hol?”

Răspunsurile au fost împărțite: — Cred că — a zis cineva — pentru a da... cu ajutorul fumului... patina

vreții acestor lucrări de artă, ca vizitatori; să le creadă de pe vremea Tomisului.

— Cred că pentru reclamă — a răspuns altul. Reclama e sufletul comerțului. Una e să mîncîni mititei la bufetul „Medgidia” și alta e cînd poți privi totodată un mozaic al maestrului Perahim.

Deși părerile au fost împărțite, ele au dus la o singură concluzie: e vorba de o atitudine condamnabilă față de această frumoasă „Sală a sporturilor”.

Încheli, nu însă înainte de a felicită în gînd umbra lui Ovidiu pentru faptul că n-a fost de față la o asemenea prajănare. Pentru că:

Ovidiu dacă vedea
Îl luau gînduri pesimiste
Și pe dată îl scria
Încă un volum de... „Triste”.

SEVER NORAN
(după o corespondență semnată de L. Bruckner)

Foileton